

Op hoe sluwē manier de menschen, die medicijnen machtig willen worden, te werk kunnen gaan, leeren wij uit een waarschuwing in het *Pharm. Weekbl.* van 16 Augustus. Een 30-jarige zenuwlijder maakt de apotheken van Gelderland en Utrecht onveilig door zich voor te doen als arts of semi-arts; en door zelf recepten voor te schrijven — soms vöorgevende, dat die voor andere personeñ bestemd zijn — tracht hij zich allerlei narcotica, slaapmiddelen en aphrodisiaca te verschaffen. Hij speelt zijn rol met veel talent, en weet zich door het citeeren van scheikundige en geneeskundige werken voor een echten dokter te doen doorgaan.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

SOLUTIO ADRENALINI BIJ ASTHMA BRONCHIALE.

Naar aanleiding van de mededeeling van collega WEIJER een kleine opmerking. Collega WEIJER beveelt adrenaline aan als middel om den benauwdheidstoestand bij asthma op te heffen. Ten zeerste kan ik mij daarmede vereenigen. Waar echter dr. WEIJER geen gewag maakt van een kleine onaangenaamheid, die soms dezen of genen collega van het middel zou kunnen doen afschrikken, wil ik die er volledigheidshalve bij vermelden.

Mevrouw X., 43 jaar, sedert jaren lijdend aan asthma bronchiale. Nu in het climacterium zijn de bezwaren geringer, doch af en toe nog een aanval. 26 September 1912 inspuiting met 1 gram sol. adrenalini $\frac{1}{1000}$ (P. D. en C⁰). Het middel helpt afdoende, doch terstond na de inspuiting *hevig hartkloppen, met polsversnelling en tumultueuse hartsactie*. 27 September wederom inspuiting, 7 Januari 1913 en 12 Januari 1913 hetzelfde. Telkens op die data versnelde en vermeerderde hartswerking na de inspuiting.

Mejuffr Y., sedert jaren lijdend aan asthma bronchiale; ook tusschentijds lange perioden van bronchitis. Steeds veel hoesten. 23 Maart 1913 hevige asthma-aanval. Adrenaline-inspuiting 1 cM³ $\frac{1}{1000}$ (P. D. en C⁰). Na de inspuiting wordt patiënt dadelijk bleek, wat angstig. Zij krijgt hevige hartkloppingen, de pols jaagt; patiënte is aan flauwvallen toe. Spoedig daarop herstelt patiënte zich. De aanval is gecoupeerd.

De heer Z., 40 jaar; van een lange reis uit Rusland komend, heeft patiënt bronchitis en asthma. 12 Mei 1913, inspuiting met adrenaline als bij de vorige patiënte. Patiënt voelt zich dadelijk na de inspuiting vervelend en eigenaardig; wat angstig; heeft hartkloppingen; de pols is snel en groot. Tien minuten na de inspuiting verdwijnen die verschijnselen. De benauwdheid is verdwenen.

Het was mij er om te doen om nadruk te leggen op de verschijnselen van het circulatie-apparaat. De hartkloppingen, de tumultueuse hartswerking, het gevoel van onmacht en angst zag ik dus gepaard gaan in meer of mindere mate met de inspuiting van adrenaline.

Waar echter op het niet gevaarvolle der bijnierextractinspuitingen steeds gewezen werd, maakte ook ik mij niet beangst over de schijnbaar alarmeerende verschijnselen, die van zeer voorbijgaanden aard bleken. Dit nu ter aanvulling van het stukje van collega WEIJER.

's-Gravenhage, 13 Augustus 1913.

Dr. J. LANKHOUT.

ACUUT SPONTAAN SYMMETRISCH GANGREEN.

Geachte Redactie!

Mag ik naar aanleiding van bovengenoemde casuïstische mededeeling van den heer H. TIMMER in het vorige *Tijdschrift*, een klein gedeelte van uw plaatsruimte vragen?